

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy)

Palestra 17/9(189), 83-85

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

11. POSŁOWIE

Można by tak pisać jeszcze długo, przygotowywać opracowanie szczegółowe na 100 co najmniej stron, i jeszcze by się tematu nie wyczerpało. Bo to temat-rzeka, która bezustannie płynie. Adwokatura jest częścią życia, zmiennego wciąż, urozmaiconego, złożonego ze spraw złych i dobrych.

Wydaje mi się jednak, że z tych niewielu kart widać, iż w adwokaturze kieleckiej nastąpiła stabilizacja, która pozwala na twórczy, zbiorowy a zarazem indywidualny dla każdego z osobna postęp.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli – aforyzmy)*

VII

Wykonywanie zawodu nigdy nie da się oddzielić od poszukiwania rozwiązań o charakterze moralnym. Bez nich adwokat prowadziłby tylko kramik z interesami.

(GARÇON)

Najbardziej zasługują na szacunek ci adwokaci, którzy w sposób jasny przedstawiają fakty, dokładnie badają zasadę prawną i zgodnie z tą zasadą rozstrzygają wątpliwości.

(FÉNELON)

Adwokat, który wyrobi sobie opinię wytrawnego piniacza, używającego wszelkich środków, ażeby uzyskać zwycięstwo dla swego klienta, nie tylko nie pozostanie bez praktyki, lecz ściągnie liczną klientelę.

(WAŃKOWSKI)

Im bardziej państwo jest praworządne, im większą cenę mają w danym kraju prawa obywatelskie, tym więc musi być ograniczeń przy aresztowaniu tymczasowym.

(MOGILNICKI)

Przyjmijcie do wiadomości, że skazanie nie może nastąpić na podstawie zeznania współwinnego, chyba że zeznanie to potwierdzą inne dowody, które same w sobie i bez pomocy zeznania współwinnego wskazują na łączność oskarżonego z popełnionym przestępstwem.

(sędzia HUTTON, r. 1912)

* Poprzednie zestawy „Myśli i aforyzmów” (części I—VI) zostały opublikowane w numerach 2, 3, 4, 5, 6 i 7—8 „Palestry” z br.

Zawieraj ugodę. Daj coś, a coś dostaniesz. Unikaj sądu. Sąd zabiera twój czas, pieniądze i energię. Weź mniej niż sądzisz, że powinieneś otrzymać. Wyjdiesz na tym dobrze.

(DARROW)

Chciałbym, aby można było odciąć język adwokatowi, który używa go przeciw rządowi.

(NAPOLEON I)

Nigdy i w żadnym wypadku nie powinien adwokat zapominać, że jest nie tylko patronem swego klienta, ale jednocześnie sługą prawa.

(BENEDIKT)

Proces nie może stać w miejscu bez upozorowania tego jakimiś przyczynami. Trzeba więc, aby na zewnątrz coś się w procesie działo. Od czasu do czasu muszą zatem wychodzić jakieś zarządzenia, odbywać się dodatkowe badania oraz przesłuchania oskarżonego.

(KAFKA)

Utworzenie komisji z kilku ludzi nie wystarczy, żeby im z tej okazji coś wpadło do głowy.

(HIRSCHFELD)

Tylko za najbliższy skutek czynu można pociągać człowieka do odpowiedzialności; dalsze skutki są własnością bogów, którzy robią, co im się podoba, a co nam się nie podoba.

(HEBBEL)

Stan adwokacki ma przywileje, którym dziwią się umysły lekkie, lecz których konieczność od dawna stwierdziło doświadczenie życiowe. Niezależność bowiem adwokatury jest równie droga dla sądu, jak i dla niej samej.

(de PEYRONNET)

Są adwokaci, którzy za uśmiech sądu ofiarowaliby głowę swego klienta.

(LEFEVRE)

Głupiec uczony głupszy jest od nieuczonego głupca.

(TUWIM)

Każda epoka wierzy, że jej walka jest najważniejsza ze wszystkich: w tym tkwi istotny duch epoki.

(HEINE)

Katon wolał raczej być dobrym, niż się takim wydawać.

(SALLUSTIUS)

Wiedza nie jest niczym innym jak obrazem prawdy.

(BACON)

Glupiec znajdzie zawsze większego głupca, który go będzie podziwiał.

(BOILEAU)

Tam gdzie słów jest niewiele, mają one ciężar.

(SZEKSPIR)

Gadula, pielęgnując chorego, gorszy jest od febry, jako towarzysz żeglugi — cięższy od choroby morskiej.

(PLUTARCH)

Czy należy wzywać świadków — jest to kwestia, którą rozstrzygnąć powinien sam adwokat. Jako ogólne правило można podać, że w tych wszystkich wypadkach, kiedy powstaje kwestia, czy należy wzywać świadków, czy też nie — zeznania ich nie mają znaczenia dla sprawy.

(HARRIS)

Wybrał Roman Łyczywek

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Prezydium NRA

1.

UCHWAŁA

z dnia 5 lipca 1973 r.

w sprawie zaktywizowania współpracy z ZPP

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na posiedzeniu w dniu 5 lipca 1973 r., po wysłuchaniu informacji Prezesa NRA adw. Z. Czeszejki dotyczącej plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich, które odbyło się w dniu 30 czerwca br., oraz biorąc pod uwagę postulaty wysunięte na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 9 czerwca br. co do zacieśnienia współpracy ze Zrzeszeniem Prawników Polskich,

postanowiło:

1) stwierdzić, że:

- adwokatura polska docenia w pełni rolę Zrzeszenia Prawników Polskich jako naczelnej reprezentacji prawników polskich, wyrażającą się w szczególności w kształtowaniu prawa w PRL i umacnianiu praworządności socjalistycznej, a także w pogłębianiu świadomości prawnej społeczeństwa i krzewieniu kultury prawnej,
- praktyczna realizacja tych zadań przebiega w klimacie pełnej integracji środowiska i jego konsolidacji,